

Pomyslnou cenu získala Romance pro křídlovku

Ostravský divadelní festival včera skončil

JANA KNIŽÁTKOVÁ

Další ročník Festivalu ostravských činoherních divadel včera s mírným zpožděním (vzhledem k prodloužené diskusi na odborném semináři) završilo představení V.I.P.'s Children na scéně Komorní scény Aréna.

V průběhu čtyř dní zhlédli hosté z řad odborné veřejnosti a studentů uměnovědných škol celkem patnáct představení v podání čtyř divadelních souborů. Své dojmy a názory pak mohli konfrontovat na dvou setkáních. Závěr nedělního semináře jsme využili k vyzpovídání několika z nich.

Zajímalo nás pochopitelně, který z uvedených titulů získal nejvíce sympatií a proč.

Vladimír Just, Divadelní ústav Praha:

„Samozřejmě jako většinu lidí mě nejvíce zaujala Romance pro křídlovku. Je to kouzelná inscenace. Já text nehodnotím sice tak vysoko jako většina kolegů, protože si myslím, že hodně zastaral, ale

obdivuji míru poezie, kterou se z Hrubínova textu podařilo režiséru Lipusovi vydolovat. Pak bych vyzvedl i Lucernu, protože to je generační divadlo pro středoškolačky, a ze stejných důvodů bych pozitivně hodnotil i Romea a Julii. Kromě prvního představení jsem viděl všechno a na rozdíl od předchozích ročníků mě zklamala produkce Komorní scény Aréna. Jak Být královnou v Samandalu, tak Thyl. Přestože je Aréna komorním prostředím, jsou tyto inscenace málo kontaktní.“

Jiří Štefanides, Filozofická fakulta UP, Olomouc:

„Asi se shodnu s většinou hostů přehlídky. Romance pro křídlovku je velmi šťastný pokus o scénické převedení poezie do netradičního divadelního prostoru. Další dvě představení - Muž z La Manchy a Romeo a Julie - jsou o krůček pozadu. Sice zaznívaly námítky ke scénografii druhého ze jmenovaných titulů, ale myslím si, že tragický příběh fungoval. A do titulních rolí jsou obsazení herci skutečně nejmladší generace, což vyvolává rezonanci mezi mladými diváky. Muž z La Manchy je muzikál a vlastně se opakuje totéž. Stejně jako oba zmíněné tituly zpracovává závažné téma s tragickým koncem a představitelé hlavních rolí jsou mladí.“

Jedním z hostů Festivalu ostravských činoherních divadel byl letos opět i divadelní publicista, scenárista a v dobách minulých i herec Vladimír Just.
Foto LADISLAV SCHÄFER

Vladimír Hulec, kritik:

„Z letošní přehlídky nemám jasný zážitek nějakého objevu, ale moc se mi líbila inscenace, která při diskusích byla trochu opomenuta, a to je Noc tribádek v Divadle Petra Bezruče. Michal Przebinda Tribádky dělal už kdysi, pro-

to je velice dobře zná a rozkrývá. A ještě se mu podařilo skvěle obsadit roli Strindberga. Největší zážitek z přehlídky bych tedy lakonicky mohl shrnout do slov: herecký výkon Vladimíra Čapky. Potom se mi líbily dvě inscenace, které nastudoval Radovan Lipus - Lucerna

a Romance pro křídlovku. Lucerna je hra obehnaná všemi ochotníky, takže k ní člověk má a priori despekt. Ovšem tím, že Lipus Lucernu nakopl a udělal ji obrovsky hravou, stala se opět přístupnou komukoliv od nejmenších dětí po starce.“